

zákona čis. 3 ze dne 31. prosince 1877 ř. zák. z roku 1878 bylo tedy stížnosti Z-ově a dle Šu 290 tr. ř. i stížnosti A-ově vyhověti za souhlasu generálního prokurátora již v zasedání neveřejném a uznati, jak se stalo.

Čís. 1481.

Zákon ze dne 17. října 1919, čis. 562 sb. z. a n. o podmíněném odsouzení.

V tom, že nalézací soud nevyslovil se o podmíněném odkladu výkonu trestu (§ 7 (2) zákona) ve výroku rozsudečném, nýbrž pouze v důvodech, nelze spatřovati zmatek ani čis. 5 ani čis. 11 Šu 281 tr. ř.

(Rozh. ze dne 5. února 1924, Kr II 580/23.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v zasedání neveřejném zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského jakožto nalézacího soudu v Novém Jičíně ze dne 15. listopadu 1923, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem krádeže dle §§ů 171 a 173 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Důvod zmatku čis. 5 a 11 Šu 281 tr. ř. spatřuje zmateční stížnost v tom, že výrok o nepřiznání podmíněného odsouzení není uveden ve výroku rozsudku, což prý odporuje plenárnímu nálezu Nejvyššího soudu čis. 268 z roku 1923, sbírky Dr. Vážný čis. 1248. Leč toto plenární usnesení má především na mysli případy, kde v rozsudku otázka, zda obžalovanému má býti povolen podmíněný odklad výkonu trestu, nebyla vůbec řešena, a v případech těch možno uplatňovati zmatek dle čis. 11 Šu 281 tr. ř., ježto soud, porušiv zásady zákonem vyslovené (§ 7 zákona ze dne 17. října 1919, čis. 562 sb. z. a n.), překročil moc trestní. Případu takového však zde není. Nalézací soud vyřkl v rozsudečných důvodech, že dobrodiní podmíněného odsouzení obžalovanému se nepřiznává, a výrok ten též odůvodnil, výrok rozsudku a jeho důvody tvoří nerozlučný celek a jest tudíž stížnost ve věci samé bezpředmětna a nemůže býti podkladem nějakého rozhodnutí. Pokud pak jde o důvod zmatku čis. 5 Šu 281 tr. ř., jest sice připustiti, že rozsudkový výrok jest neúplným vzhledem k ustanovení Šu 7 zákona ze dne 17. října 1919, čis. 562 sb. z. a n., leč neúplnost ta nemá škodlivého vlivu, když z důvodů rozsudečných, s výrokem rozsudku jeden nerozlučný celek tvořících, jest nad veškeru pochybnost zřejmo, že nalézací soud se řešením otázky, zda obžalovanému podmíněný odklad výkonu trestu povolen býti má, čili nic, zabýval, zamítavý svůj výrok odůvodnil a obžalovanému tedy poskytnuta byla možnost, aby do zamítavého výroku podal odvolání, což on též učinil.

Čís. 1482.

Orgány, pověřené správou okresní nemocenské pokladny, požívají ochrany Šu 68 tr. zák.

(Rozh. ze dne 6. února 1924, Kr I 520/23.)